

Піка Анастасія Віталіївна,
*здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
Київський національний університет
технологій та дизайну(м.Київ)*

Фастовець Наталія Валеріївна
*Кандидатка наук з державного управління, доцентка
кафедри приватного та публічного права
Київський національний університет
технологій та дизайну (м. Київ)*

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Європейська інтеграція стала унікальним явищем у світовій політиці та економіці. Завдяки їй народам Європи вдалося розв'язати дві фундаментальні проблеми [3]:

- 1) усунути матеріальні засади воєн між державами;
- 2) розсунути обмежені межі національних економік та створити сприятливі умови для інтернаціоналізації економічної діяльності.

Інтеграція стала можливим завдяки тому, що до середини ХХ ст. у Західній Європі склалися необхідні ідейні та матеріальні передумови. Ідейні причини сформувалися у руслі багатовікового розвитку європейської ідеї.

Матеріальні передумови інтеграції склалися під час тривалого процесу соціально-економічного розвитку Європи від Античності до Нового часу. До їх числа можна віднести такі цивілізаційні особливості, як:

- 1) раціоналістичний індивідуалізм;
- 2) особиста свобода;
- 3) верховенство закону та рівність всіх громадян перед законом;
- 4) принцип та інститут приватної власності;
- 5) інтенсивний спосіб господарювання;

- 6) культура добровільної асоціації, розумного компромісу та солідарності;
- 7) капіталізм;
- 8) буржуазія як чільний, керуючий клас суспільства, який має високу соціальну відповідальність;
- 9) громадянське суспільство;
- 10) політична демократія.

Спроби об'єднання Європи, що робилися протягом Середньовіччя, Нового та частини Нового часу, були невдалими не тому, що в їх основі лежали недосконалі плани, а тому що для цього не було необхідних передумов. Можна назвати принаймні чотири такі передумови або фактори, що об'єктивно склалися до середини ХХ ст. [1].

Перший чинник – політичний. Це усвідомлення трагічного досвіду та наслідків двох світових воєн, призвідниками та головними осередками яких були європейські країни. Друга світова війна продемонструвала, що потенціал руйнування, накопичений європейськими країнами завдяки передовим науково-технічним та економічним досягненням, перетворився на потенціал для саморуйнування Європи. Народи Європи, насамперед народи головних країн-антагоністів – Німеччини та Франції, вийшли з війни з бажанням виключити війну з життя континенту. Після 1945 р. війна у Європі перестала вважатися "природним станом людства". Тим самим була усунена головна перешкода на шляху здійснення європейської ідеї.

Другий фактор – соціальний. На середину ХХ в. завершився тривалий процес становлення західноєвропейської суспільної системи, основними елементами якої є ринкова економіка, доповнена механізмом соціального захисту, політична демократія та правова держава. У зв'язку зі зникненням такої функції держави, як мобілізація населення для підготовки та ведення тотальних воєн, зник репресивний елемент у його діяльності. Отримали небачений розвиток громадянське суспільство, культура добровільної асоціації людей та верховенство закону. На зміну класової боротьби прийшла

громадська солідарність, яка отримала матеріальне вираження у державі загального добробуту. Після Другої світової війни з'явився новий «генетичний тип» європейця, вільного від агресивного націоналізму та готового до співпраці з представниками інших націй. Цей тип особистості став тим «первинним матеріалом», з якого і було збудовано будівлю європейської інтеграції.

Третій чинник – економічний. Корінні зміни відбулися в області економічних відносин країн й у самому капіталістичному способі виробництва. Ще до Другої світової війни рамки національних ринків виявилися занадто тісними для продуктивних сил, що розрослися. Їхнє подальше зростання вимагало інтернаціоналізації виробництва та капіталу. Проте розвиток інтернаціоналізації стримувалося національною обмеженістю ринків, протекціоністською політикою держав та їх гострим політичним та економічним суперництвом [2].

Стратегія «Європа 2030» визначила три основних фактору зміцнення економіки [9]:

- ✓ розумне зростання: розвиток економіки, заснованої на знаннях та інноваціях;
- ✓ стійке зростання: створення економіки, заснованої на доцільному використанні ресурсів, екологічних вимог і конкуренції;
- ✓ інтегруюче зростання, що сприяє підвищенню рівня зайнятості, досягненню соціального і територіального згуртування.

У стратегії розвитку відзначені 8 цілей, розбитих по п'яти основних напрямках діяльності. Таким чином, перед ЄС стояли наступні цілі на 2030 рік [9]:

Таблиця 1. Цілі ЄС на 2030 рік

Назва	Завдання
Зайнятість	- 75% населення у віці від 20 до 64 років мають бути працевлаштовані

Дослідження та інновації	- 3% ВВП ЄС повинно бути інвестовано в дослідження і розробки
Зміна клімату та енергетика	<ul style="list-style-type: none"> - викиди парникових газів повинні бути зменшені на 20% порівняно з показником 1990 року; - частка поновлюваних джерел енергії повинна бути збільшена до 20%; - енергоефективність повинна бути збільшена на 20%
Освіта	<ul style="list-style-type: none"> - частка тих, хто кидає або рано закінчує школи у віці від 18 до 24 років, повинна становити не менше 10%; - не менше 40% людей у віці від 30 до 34 років повинні мати вищу освіту.
Боротьба з бідністю	- скоротити число людей, що знаходяться в небезпеці опинитися за межею бідності, як мінімум, на 20 млн.

Зважаючи на те, що держави-члени ЄС спочатку не рівні в економічному плані, поставлені цілі набули загальний характер для Європейського Союзу. Таким чином, кількісний результат, якого необхідно досягти у відповідності з цілями стратегії, вираховується виходячи з сукупності результатів всіх держав, що входять в Європейський Союз. Досягнення поставлених цілей відстежувала Європейська Комісія протягом 10 років, публікуючи щорічні доповіді про досягнутий прогрес. Досягти поставлених цілей неможливо без серйозного реформування законодавства. Статус кандидата в Європейському Союзі для України відкриває нові можливості та зобов'язання. Це означає, що країна має намір інтегруватися в ЄС і зобов'язується відповідати критеріям членства. Перспективи адаптації законодавства України до права Європейського Союзу:

1. Україні необхідно імплементувати європейські норми та стандарти, що вимагатиме змін у національному законодавстві.

2. Країна повинна продемонструвати стабільність політичних інститутів та економічну зрілість.

3. Збільшення співпраці в різних сферах, включаючи торгівлю, безпеку, енергетику та екологію.

4. Важливими є реформи у сферах прав людини, верховенства права, боротьби з корупцією та забезпечення демократичних принципів.

Таким чином, статус кандидата є важливим кроком на шляху до повноцінного членства в ЄС, що передбачає не лише можливості, але й значні зобов'язання для України. Для вступу України до Європейського Союзу можуть знадобитися такі зміни до Конституції: необхідно чітко визначити стратегічний курс України на євроінтеграцію, наприклад, вказати в преамбулі або в статті про основні принципи. Можливо, потрібно буде уточнити, що міжнародні договори, укладені Україною, включаючи угоди з ЄС, мають пріоритет над національним законодавством. Необхідно забезпечити, що конституційні гарантії прав і свобод людини відповідають стандартам ЄС, що може вимагати внесення змін до відповідних статей. Можуть знадобитися зміни, які забезпечать незалежність судової системи та відповідність її стандартам ЄС. Якщо це буде вважатися необхідним, можуть бути внесені зміни, що посилюють місцеве самоврядування та децентралізацію влади.

Ці зміни повинні бути ретельно продумані та враховувати потреби суспільства, щоб забезпечити ефективну адаптацію до стандартів ЄС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. European Commission (2010), EUROPE 2020 A strategy for smart, sustainable and inclusive growth, COM(2010) 2020 final, Brussels.

2. The Two-Pack on economic governance: Establishing an EU framework for dealing with threats to financial stability in euro area member states.

3. Stability and Growth Pact. URL: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/stability-and-growth-pact_en.

4. Smarter, greener, more inclusive? Indicators to support the Europe 2020 strategy, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2019. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/9087772/KS-02-18-728-EN-N.pdf/3f01e3c4-1c01-4036-bd6a-814dec66c58c> Eurostat, 06.01.2020 URL: https://ec.europa.eu/eurostat/cache/scoreboards/JAVA/Euro_2020/E2020_EN.html#.

5. The Rome Declaration, 25.04.2017 URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/03/25/rome-declaration/pdf>.

6. European Commission (2016), Next steps for a sustainable European future: European action for sustainability, COM(2016) 739, Brussels.

7. Eurostat (2019), Sustainable development in the European Union — Monitoring report on progress towards the SDGs in an EU context, Publications Office of the European Union, Luxembourg.

8. European Commission (2019), Reflection Paper ‘Towards a Sustainable Europe by 2030.

Сас Ольга Юрїївна,

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
Київський національний університет
технологій та дизайну (м. Київ).*

Науковий керівник – доцентка Коваль О. М.

ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ ПІСЛЯ ВІЙНИ: РОЛЬ ПРАВОВИХ МЕХАНІЗМІВ У СТИМУЛЮВАННІ ІНВЕСТИЦІЙ

Повоєнне економічне відновлення є одним із найскладніших викликів, з яким стикаються країни, що пережили збройний конфлікт. Війна, як